

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

Nicolae GORDILĂ
Liliana CATAN
Elena COVALENCO
Iurie DIACONU
Ion GUZUN

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Vidrașco Denis XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.10.2015 - 16.08.2017;

Instanța de apel: 07.09.2017 - 13.03.2018;

Instanța de recurs: 26.06.2018 - 31.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești din 16 august 2017, Vidrașco D. a fost achitat de sub învinuirea incriminată în baza art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunilor, ultimul fiind reabilitat.

2. Prin rechizitoriu, Vidrașco D. a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganism agravat, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*, în următoarele circumstanțe:

La 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01.40, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în fața acestuia din str. Prieteniei 1 din or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și Cojocar R. și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, pe Cojocar R. cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

În cadrul cercetării judecătorești, prin ordonanța procurorului din 14 decembrie 2016, învinuirea înaintată lui Vidrașco D. a fost modificată în sensul agravării, conform art. 44, 287 alin. (3), 44, 152 alin.(2) lit. e) Cod penal, după cum urmează:

În cadrul urmăririi penale inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art.287 alin. (3) Cod penal pentru fapta că, la 22 noiembrie 2012, în jurul orei 01.40, aflându-se în incinta barului „Doina” și ulterior în fața acestuia din str. Prieteniei 1 din or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, l-a insultat cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și Cojocar R. și ulterior l-a lovit cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, acestuia din urmă cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

La 17 februarie 2015 a fost pornită cauza penală nr.2015470046 în baza art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal, care a fost conexasă la cauza inițială cu nr.2012470246.

La 28 mai 2015, din materialele cauzei penale 2012470346, în privința învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. a fost disjunsă într-o procedură separată cauza penală nr. 2015470138, aceștia din urmă fiind anunțați în căutare.

În ședința judiciară s-a constatat incontestabil că, infracțiunea a fost săvârșită cu participația învinuiților Iacobina Al. și Covalciuc A. în urma înțelegerii prealabile cu Vidrașco D. La fel, s-a constatat că părții vătămate Cojocar R. i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013 leziuni corporale medii.

Astfel, în acțiunile inculpatului, în partea descriptivă a ordonanței de punere sub învinuire este necesar de modificat omisiunea, prin adăugarea participației, în urma înțelegerii prealabile cu învinuiții Iacobina Al. și Covalciuc A. și pe aceleași circumstanțe a cauzei, urmează de adăugat capătul de învinuire prevăzut de art.152 alin. (2) lit. e) Cod penal, fapte stabilite în ședința instanței de judecată.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și temeiul art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată Cojocar R. și avocatul Galescu V.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vidrașco D. să fie declarat vinovat de săvârșirea primului capăt de învinuire prevăzut de art. 44, 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și celui de a-1 doilea capăt de învinuire prevăzut de art. 44, 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune de 4 ani, în baza art. 90 Cod penal. Acțiunea civilă înaintată în cadrul urmăririi penale de către partea civilă Cojocar R. să fie admisă integral și în volum deplin, cu încasarea de la Vidrașco D. a sumei de 306 000 lei în beneficiul lui Cojocar R.

În vederea argumentării cererii de apel, acuzatorul de stat a evidențiat următoarele:

- probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, dovedesc integral vinovăția lui Vidrașco D. de săvârșirea infracțiunilor incriminate acestuia;

- instanța greșit a reținut că vinovăția lui Vidrașco D. nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente;

- argumentele și probele prezentate de partea acuzării nu au fost apreciate corespunzător, la baza sentinței de achitare au fost puse numai probele apărării, ceea ce pune la îndoială imparțialitatea instanței;

- instanța și-a asumat rolul activ de organ de urmărire penală, solicitând din oficiu audierea în calitate de martori a lui: Bogaci D., Semen O. și Dorogan V. și Iacobina Al., acesta din urmă având calitatea de învinuit anunțat în căutare pe cauza penală nr. 2015470138, disjunsă din cauza penală de bază nr. 2012470346, care a fost trimisă în judecată cu rechizitoriu în privința lui Vidrașco D.

3.2. Partea vătămată Cojocaru R. a solicitat casarea sentinței și admiterea integrală a acțiunii civile înaintate, cu încasarea de la inculpat a sumei de 306 000 lei.

În susținerea apelului, partea vătămată Cojocaru R. a invocat că nu este de acord cu faptul că Vidrașco D. a fost achitat și nu i-a fost admisă acțiunea civilă; în ședință partea vătămată a specificat cu certitudine că Vidrașco D. l-a lovit în ochi cu un obiect metalic, iar ulterior soția acestuia a confirmat cele spuse de dînsul; instanța și avocatul, dând întrebări provocatoare, a încercat să determine partea vătămată să spună că nu a văzut cine l-a lovit, ceea ce nu corespunde adevărului; prima instanță nu a luat în considerație nici declarațiile părții vătămate, nici a soției acestuia, care a fost în centru evenimentelor de la început pînă la urmă; la fel, nu s-au luat în considerație declarațiile lui Verdeș E., Namolovan O. și Namolovan V., care au fost martori oculari și nu erau persoane interesate, aceștia au declarat corect cum s-au întîmplat faptele; declarațiile părții vătămate Pînzari A. în genere nu se regăsesc în motivarea sentinței; nu s-a luat în considerație că părții vătămate i-a fost cauzată traumă craniu-cerebrală, comoție cerebrală, stricture a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă confuză lacerată regiunii intra-orbitale pe dreapta, care se consideră o vătămare ireparabilă și pentru care partea cerut daune morale în sumă de 300 000 lei.

3.3. Avocatul Galescu V. acționând în numele părții vătămate Cojocaru R. a invocat că în partea constatatoare a sentinței instanța a menționat că infracțiunea a fost săvârșită cu participarea învinuiților Covalciuc A. și Iacobina Al. în urma înțelegerii prealabile cu Vidrașco D. La fel, s-a constatat că părții vătămate Cojocaru R. i-au fost cauzate vătămări corporale medii, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea. Instanța de fond nu a apreciat corespunzător declarațiile martorilor - Namolovan O., Verdeș E., Tricolici P., Iacobina Al., Nastas Eu., Bogaci D., concluzia instanței de a respinge unele din aceste probe nu corespunde realității obiective și nici materialelor dosarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018 apelurile declarate au fost admise, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Vidrașco D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 44, 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare;
- art. 44, 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv lui Vidrașco D. i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea de 6 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca Vidrașco D. să execute prima parte a pedepsei - 3 ani închisoare în penitenciar, iar restul pedepsei - 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliu și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probaționale.

Totodată, s-a admis acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocar R. a sumei de 50 000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune și 12 500 lei, cu titlu de reparare a cheltuielilor judiciare în legătură cu asistența juridică acordată de avocat.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Vidrașco D. urmând a fi calculat din data reținerii acestuia.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că, Vidrașco D. la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01:40, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. Prieteniei nr.1 din or. Șoldănești, fără motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, i-a insultat cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le premeditat onoarea și demnitatea, aplicând intenționat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și lui Cojocar R., respectiv, lovindu-l pe ultimul cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, în așa mod, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comotie cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infra-orbitale pe dreapta, care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013, se califică ca leziuni corporale medii.

Tot el, la 22 noiembrie 2012, aproximativ ora 01:40, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. Prieteniei nr. 1 din or. Șoldănești, în continuare, urmărind scopul producerii vătămării medii a integrității corporale și a sănătății, intenționat i-a aplicat lui Cojocar R. o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i: fractură deschisă a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, traumă craniu - cerebrală, comotie cerebrală, strictură a canalului lacrimal comun pe dreapta, plagă contuză lacerată regiunii infra-orbitale pe dreapta care se consideră o vătămare ireparabilă și care, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 343D din 11 ianuarie 2013, se califică ca leziuni corporale medii.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate a fost cu certitudine dovedită, iar în cadrul cercetării judecătorești partea acuzării a prezentat probe concludente și utile, care

au demonstrat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii de huliganism și de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății. Declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați sunt consecvente și clare, coroborează cu probele prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, combat versiunea inculpatului despre nevinovăția sa.

Din declarațiile părților vătămate și a martorilor, conjugate la rapoartele de expertiză medico-legale nr. 314/D din 04 decembrie 2012 și nr. 343/D din 11 ianuarie 2013, rezultă fără echivoc că, la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01:40, în incinta localului „Doina” din or. Șoldănești, inculpatul Vidrașco D., fără motiv, împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, urmărind scopul cauzării intenționate a vătămării corporale a părților vătămate Cojocar R. și Pînzari A., le-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i părții vătămate Pînzaru A. vătămare corporală ușoară, iar părții vătămate Cojocar R. i-a aplicat o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i vătămare corporală medie.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile martorului Muștuc V. nu combat învinuirea, adică nu constituie temei pentru a-l dezvinovăți pe inculpat, mai mult că, s-a stabilit, Muștuc V. nu era prezent în momentul comiterii infracțiunilor de către Vidrașco D. Versiunea inculpatului reprezintă poziția de apărare, ce nu corespunde adevărului, ci urmărește scopul de a evita răspunderea penală. Apărările invocate de inculpat nu au suport probatoriu. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpat.

Prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiuni prevăzute de normele penale, instanța de apel a calificat faptele constatate și reținute în sarcina inculpatului în baza: art. 44, 287 alin. (3) Cod penal: participație simplă la huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participație simplă; art. 44, 152 alin. (2), lit. e) Cod penal: participație simplă la vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de două sau mai multe persoane.

Cu privire la calificarea infracțiunii în baza art. 44, 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a remarcat că obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, dat fiind că se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței; obiectul juridic principal îl constituie relațiile-sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile-sociale cu privire la integritatea corporală, sănătate a părților vătămate; obiectul material îl reprezintă corpurile părților

vătămate Vidrașco D. și Pînzari A. - în urma acțiunilor inculpatului îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței.

Încălcarea grosolană evident a ordinii publice s-a manifestat prin: acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Vidrașco D. față de părțile vătămate, ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), neobrăzare, comportare batjocoritoare prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, manifestate prin adresarea de injurii, exprimarea prin cuvinte și gesturi obscene, acostarea jignitoare și maltratarea fizică a părților vătămate.

Latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin acțiunile criminale, prin care se încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămate, săvârșite prin participație simplă, iar latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă, având la bază motive huliganice.

Cu privire la calificarea infracțiunii în baza art. 44, 152 alin. (2), lit. e) Cod penal s-a remarcat că obiectul juridic special al infracțiunii îl formează relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, iar obiectul juridic material îl constituie corpul persoanei prin producerea vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunilor constatate, instanța de apel a luat în considerație prevederile din art. 7, 61, 75, 84 și 90¹ Cod penal, evidențiind că inculpatul Vidrașco D., anterior, nu a fost condamnat, a săvârșit infracțiuni, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind grave. Ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpatului Vidrașco D., de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, s-a considerat că este rațional și rezonabil să fie aplicată pedeapsa cu închisoarea, în limitele prevăzute de sancțiunea art. 152 alin. (2) și art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece, în cauză sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei respective.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90¹ Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului Vidrașco D., care este pozitivă, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Pe această linie de considerente, față de inculpatul Vidrașco D. s-a considerat că este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei în condițiile prevăzute de art. 90¹ Cod penal, astfel încât prima parte a pedepsei cu închisoare urmează a fi executată în penitenciar, iar restul pedepsei cu închisoare urmează a fi suspendată condiționat pe termenul de probațiune fixat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără

consimțământul organului competent și să frecventeze programe probaționale. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile art. 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală. Din lucrările cauzei, cu certitudine s-a constatat că, în rezultatul infracțiunilor săvârșite de Vidrașco D., părții vătămate Cojocar R. i-au fost cauzate suferințele psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate Cojocar R., precum și starea sănătății a acesteia, care, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 343/D din 11 ianuarie 2013 i-a fost cauzată vătămare corporală medie.

Prin urmare, cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, se va încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cojocar R.

În ședința de judecată în apel, interesele părții vătămate au fost reprezentate de avocatul Bordei T. În cererea cu privire la concretizare a acțiunii civile în procesul penal, avocatul Bordei T. a anexat bonul de plată cu seria XL nr. 870917 din 20 februarie 2018 prin care se confirmă că partea vătămată Cojocar R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocat suma de 6500 lei și copia bonului de plată cu seria EE din 570803 din 16 septembrie 2016 prin care, la fel, se confirmă că partea vătămată Cojocar R. a achitat pentru serviciile de asistență juridică acordate de avocatul Galescu V. suma de 6000 lei.

Soluționând chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare suportate în legătură cu asistența juridică acordată părții vătămate Cojocar R. în cadrul procesului penal, conform art. 217 - 219 și 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, s-a considerat că este dovedit cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, motiv pentru care urmează a fi admisă.

Din lucrările dosarului, instanța a constatat că în cadrul procesului penal partea vătămată Cojocar R. a fost asistată de către avocați, astfel încât fiind suportate cheltuieli judiciare, care urmează a fi puse în sarcina inculpatului Vidrașco D. Temeiurile și mărimea cheltuielilor judiciare cerute de partea vătămată sânt stabilite prin materialele anexate la dosarul cauzei, de aceea acestea, în mărime de 12 500 (douăsprezece mii cinci sute) lei, se v-or încasa de la inculpat.

Totodată, s-a apreciat că inculpatul nu cade sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricțiile prevăzute la art.1 alin. (1) - inculpatul nu a manifestat căință activă în cadrul procesului penal, precum și nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiunile comise.

Urmare a considerentelor expuse, s-a totalizat că sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, în vederea stabilirii exacte a împrejurărilor cazului și, respectiv, aprecierii probelor și calificării faptelor săvârșite de inculpat, eroarea corectată de instanța de apel.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel în partea condamnării inculpatului Vidrașco D., avocatul Jereghi A. acționând în numele acestuia, a declarat recurs ordinar solicitând casarea integrală a decizie instanței de apel, cu menținerea sentinței de achitare.

În motivarea recursului se indică: decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt.

Recurentul afirmă că, instanța de apel la judecarea cauzei a admis o eroare gravă de fapt, prin aceea că a pus la baza condamnării lui Vidrașco D. declarațiile martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., care nu au fost audiați în instanța de apel, astfel, dând o nouă interpretare declarațiilor martorilor care au fost audiați în instanța de fond și care au determinat prima instanță de a se îndoii de acuzații și a motiva achitarea.

Astfel, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale și a constatat vinovăția inculpatului Vidrașco D. bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, cărora li s-a dat citire și care inițial au fost puse la baza achitării lui Vidrașco D.

CtEDO a sancționat România în cauza *Mischie c. României* (cererea nr. 50224/07, Hotărârea din 16 septembrie 2014), statuând ca este inadmisibilă condamnarea unei persoane în apel, după achitarea acesteia de prima instanță, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond. Judecătorii CtEDO interzic reinterpretarea aceluiași probe.

De asemenea, potrivit Hotărârii CtEDO în cauza *Petrica Manolachi contra României* (cererea nr. 36605/04; Secția a II-a, 5 martie 2013), judecătorii europeni au notat ca instanțele de control judiciar au înlocuit sentința inițială de achitare cu o hotărâre de condamnare fără a administra vreo probă nouă. Jurisprudența Curții subliniază în acest sens că posibilitatea unui acuzat de a se confrunta cu un martor în fața instanței care se pronunță în ultimul grad cu privire la acuzație constituie o garanție a unui proces echitabil, în măsura în care observațiile instanței cu privire la comportamentul și credibilitatea unui martor pot avea consecințe pentru acuzat.

Mai mult ca atât, domeniul de aplicare a art. 6 paragraf. 2 nu este limitat la procedurile penale aflate în curs, ci se extinde și asupra deciziilor judiciare pronunțate după încetarea urmăririi penale sau după pronunțarea unei soluții de achitare. Prezumția de nevinovăție este încălcată dacă, fără să fi fost în mod prealabil stabilită vinovăția acuzatului și, în special, fără ca acesta să fi avut posibilitatea să-și exercite dreptul la apărare, o decizie judiciară care îl privește reflectă că acesta este vinovat. Chiar și în lipsa unei constatări formale, este suficient să existe o argumentație care să lase să se întrevadă că judecătorul 1-a considerat vinovat pe inculpat. În speța noastră, anume această constatarea a fost trasată de către magistrații instanței de apel, cu încălcarea garanțiilor procesuale de care urma să beneficieze inculpatul potrivit legii.

Lecturând conținutul pct. 14 și pct. 21 al deciziei contestate, se stabilește că instanța de apel a reținut că inculpatul Vidrașco D. de unul singur, fără participarea a altor

persoane a săvârșit faptele incriminate, *per a contrario*, califică faptele ca fiind săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participație simplă.

Conform art. 44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participație simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Însă, din conținutul deciziei Curții de Apel Chișinău, nu se constată că la comiterea infracțiunilor ar mai fi participat și alte persoane, fie ele și necunoscute sau în privința cărora urmărirea penală ar fi fost disjunsă, care ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii.

În asemenea circumstanțe, recurentul susține că decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis erori grave de fapt.

Ori, potrivit pct. 22 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 09.06.2014 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”, se reține că, în conformitate cu jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, astfel, CtEDO a reiterat în acest sens că *„în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil.”*

Totodată, se menționează că, conform pct. 10.4 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006”, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie, făcută, în temeiul art. 152 Cod penal și art. 354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 152 și art. 287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”.

În speță, anume violența aplicată asupra părții vătămate a și fost reținută de instanța de apel ca încălcare grosolană a ordinii publice, astfel instanța de apel urma să califice fapta doar în baza art. 152 Cod penal. Potrivit declarațiilor martorilor, se constată că anume partea vătămată Cojocar R. a fost persoana care a început primul a aplica violența față de Vidrașco D., iar până la acel moment Vidrașco D. nu a întreprins careva acțiuni huliganice în sensul art. 287 Cod penal, iar ca rezultat al acțiunilor violente ale victimei, între aceștia și alte persoane a avut loc bătaia, soldată cu cauzarea leziunilor corporale medii lui Cojocar R.

Acest fapt îl confirmă și raportul de expertiză medico-legal nr. 314/D din 04.12.2012, prin care s-a constatat că la examinarea medico-legală a lui Vidrașco D. s-au

depistat: traumă craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, escoriații a feței, echimoză a antebrațului și hemitoracelui stâng, care se califică ca vătămări corporale ușoare.

La caz, instanța de apel a reținut că faptele săvârșite și calificate în baza art. 152 și 287 Cod penal au fost comise în același timp, adică la data de 22.11.2012, ora 01:40, dar nu a stabilit că infracțiunea de huliganism ar fi fost urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale ori a sănătății, constatare și calificare care vine în contradicție cu pct. 10.5 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr.4 din 19.06.2006*”

Or, Curtea Supremă de Justiție potrivit atribuțiilor acordate, are menirea să asigure aplicarea corectă și uniformă a legislației, un element esențial al principiului preeminenței dreptului.

În drept, cererea de recurs declarată de avocatul Jereghi A. se întemeiază pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Jereghi A. în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din considerentele arătate în contextul ce urmează.

Pornind de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, se relevă că, judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Prin alte cuvinte, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar.

Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și să administreze probe noi, pentru

elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Pe lângă cele consemnate, este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

Totodată, urmează a se consemna că, procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art.6 din Convenția Europeană, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Bazat pe cele ce preced, Colegiul evidențiază că, *mutatis mutandis*, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate, bazându-se exclusiv pe actele și lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea acestuia. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atît a inculpatului, cît și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. În particular, în atare situații administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar, având în subsidiar în vedere faptul că apărătorul inculpatului supune criticii calificarea faptelor imputabile inculpatului. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Mai mult, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat în circumstanțele descrise în actul de învinuire.

Ca atare, avocatul Jereghi A. în cererea de recurs critică anume faptul că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a conchis asupra vinovăției inculpatului bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță,

pute, anterior, la baza achitării lui Vidrașco D., mai mult ca atât, unele probe au fost doar redată în conținutul deciziei, fără a fi supuse cercetării de către Curtea de Apel.

Din actele dosarului s-a adevărit că instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a audiat nemijlocit martorii acuzării a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, prin aceasta încălcând dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală. (*a se vedea în acest sens pct. 16 din decizie instanței de apel, f.d. 110, vol. III*)

Așadar, potrivit celor consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 20 februarie 2018, se constată că procurorul a intervenit în fața instanței de apel cu solicitarea de a fi audiați doar martorii: Namolovan V., Cojocar N. și Namolovan O. și să fie verificate următoarele declarații și probe materiale: *declarațiile părților vătămate făcute astăzi în ședința de judecată; procesul-verbal de confruntare (f.d. 114 - 116); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 24 noiembrie 2012; (vol. I, f.d. 29) raportul de examinare medico-legală (vol. I, f.d. 29); raportul de expertiză medico-legală (vol. II, f.d. 56); procesul-verbal de verificare a declarațiilor (vol. I, f.d.108-110); procesul-verbal de verificare a declarațiilor (vol. I, f.d. 111-112).*

Analizând cu minuțiozitate actele procesuale întocmite de instanța de apel, se constată că, pe lângă probele enumerate supra, instanța a mai supus verificării și declarațiile părților vătămate Cojocari R. și Pînzari A., a inculpatului și a martorului Muștuc V., nefiind audiat martorul Namolovan O., după cum a solicitat procurorul.

Totuși, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel în pct. 16 consemnează că: „În ședința de judecată în apel au fost verificate, sub aspectul cercetării suplimentare:

- *declarațiile martorului Verdeș E. (vol. II, f. d. 128-130);*
- *declarațiile martorului Mostovoi Gr. (vol. II, f. d. 138-139);*
- *declarațiile martorului Bogaci D. (vol. I, f. d. 124-127);*
- *declarațiile martorului Tricolici P. (vol. II, f. d. 131-137);*
- *declarațiile martorului Nastas Eu. (vol. II, f. d. 152-153);*
- *declarațiile martorului Iacobina Al. (vol. II, f. d. 154-156);*
- *declarațiile martorului Semen O. (vol. II, f. d. 157-160);*
- *declarațiile martorului Virgiliu D. (vol. II, f. d. 161-164);*
- *declarațiile martorului Namolovan O. (vol. II, f. d. 165-168);*
- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 noiembrie 2012 din care rezultă, că s-a cercetat barul „Doină” amplasat în centrul orașului Șoldănești. În incinta barului se observa o masa de sticlă deteriorată, pe podea se observa pete de culoare brun-roșietică, pe ușa de lemn din spatele tejghelei la fel se observa pete de culoare brună-roșietică (vol. I, f. d. 29);*
- *prin raportul de examinare medico-legală nr. 314D din 04 decembrie 2012, la Vidrașco D. s-a depistat trauma craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, excoriații a feței, echimoze a antebrațului și hemitoracelui sting, leziuni se referă la vătămare ușoară (vol. I, f. d. 56);*
- *raportul de expertiză medico-legală nr. 343/D din 11 ianuarie 2013, însoțit de*

planșa ilustrativă, conform căruia la Cojocaru R. s-au depistat fractura deschis a marginii inferioare a orbitei pe dreapta, fractura planșeului orbitei pe dreapta, fractura peretelui lateral și a oaselor nazale pe dreapta, trauma craniu-cerebrală, comotie cerebrală, structura a canalului lacrimal comun pe dreapta, plaga contuză lacerată regiunii intra-orbitale pe dreapta, leziuni ce se referă la vătămare medie. Plaga contuză, lacerată regiunii intra-orbitale pe dreapta și ca rezultat cicatrice masivă a regiunii intra-orbitale pe dreapta, se considera ca vătămare ireparabilă, deoarece pe parcursul timpului sau sub influența mijloacelor de tratament conservativ, nechirurgical, nu se poate aștepta o micșorare esențială a procesului post-traumatic (vol. II, f. d. 106-107);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 21 ianuarie 2013, însoțit de planșa ilustrativă, conform căreia Cojocaru R. a indicat și a declarat modul săvârșirii infracțiunii (vol. I, f. d. 108-110);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului comiterii infracțiunii din 21 ianuarie 2013, cu participarea martorului Cojocaru N. (vol. I, f. d. 111-112).”

După care, tot instanța de apel a evidențiat că: „Vinovăția inculpatului se dovedește cu certitudine prin probe administrate și analizate, relevate la pct. 15.1. - 16.

În cadrul cercetării judecătorești partea acuzării a prezentat probe concludente și utile care dovedesc vinovăția inculpatului la săvârșirea infracțiunii de huliganism și a vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății.

Declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați sânt consecvente și clare, se coroborează cu probe prezentate în sprijinul învinuirii, care, în ansamblu, combat versiunea inculpatului și, respectiv, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea huliganismului agravat și a cauzării de vătămări intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății persoanei agresate.”

Colegiul nu poate ratifica la statuările instanței expuse supra, considerându-le pripite, nemotivate și neconfirmate prin actele cauzei. Mai mult ca atât, privită în ansamblu procedura penală împotriva inculpatului este considerată inechitabilă.

Prin urmare, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile date de martorii: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., fără a reflecta conținutul nemijlocit al acestor declarații, și mai grav, fără a le supune cercetării și verificării în ședința de judecată, a statuat că prin acestea se confirmă indubitabil vinovăția inculpatului Vidrașco D. de comiterea infracțiunilor de huliganism și de vătămare medie a integrității corporale.

În același timp, se observă că, după cercetarea declarațiilor martorilor: Verdeș E., Mostovoi Gr., Bogaci D., Tricolici P., Nastas Eu., Iacobina Al., Semen O., Dorogan V. și Namolovan O., prima instanță a conchis asupra achitării în privința lui Vidrașco D. pe ambele capete de acuzare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor.

În condițiile în care, instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor martorilor pe care ea nu i-a audiat *in personam*, rămâne de reținut că inculpatul Vidrașco D. a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care i-au fost suficiente instanței

anterioare pentru a se îndoii de acuzațiile aduse acestuia și pentru a motiva achitarea în privința lui.

În cazuri similare celor disputate și în prezenta speță, Colegiul atrage atenția că CtEDO în repetate rânduri a statuat că drepturile apărării au fost „*sensibil reduse*” din cauza că persoana a fost condamnată doar pe baza mărturiilor pe care alte instanțe le-au considerat insuficiente, fără a-i audia din nou pe toți martorii, aceleași motive au stat și la baza constatării despre încălcarea dreptului la apărare. (*a se vedea în acest sens și Hotărârea CtEDO din 8 noiembrie 2016 (Cererea nr. 41.468/10) în cauza Gutău împotriva României*)

Este indubitabil că, prerogativa de a aprecia relevanța unei „*oferte de probă*”, inclusiv celei făcute de martori, ia aparținut instanței de apel, care trebuia să argumenteze faptul necitării și neaudierii nemijlocite a martorilor nominalizați supra, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

În contextul dat, se insistă pe faptul că lipsa unui motiv serios care să justifice neprezentarea unui martor pentru acuzare, constituie un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării despre încălcarea iremediabilă a art. 6§1 și 3 lit. d) din Convenție.

Cu titlu de principiu, Colegiul subliniază că, din moment ce o declarație avansată de un martor, este susceptibilă să fondeze, substanțial, concluzia despre vinovăția unei persoane despre comiterea unei infracțiuni, aceasta constituie o mărturie în sprijinul acuzării, ceea ce denotă că garanțiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție îi sunt aplicabile.

Nu se contestă faptul că era de competența instanței de apel să aprecieze probatoriul din dosar, cu toate acestea, este inadmisibil că inculpatul Vidrașco D. a fost declarat vinovat de comiterea a două infracțiuni pe baza aceluiași probe care au făcut ca prima instanță să se îndoiască de temeinicia acuzațiilor incriminate acestuia prin rechizitoriu.

În rezumat la cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Vidrașco D., să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al relevanței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele forte care au stat la baza răsturnării soluției de achitare.

În pofida celor consemnate, Curtea de Apel nu și-a îndeplinit obligația de a rejudeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, dându-i astfel posibilitatea inculpatului Vidrașco D. de a se apăra efectiv împotriva acuzațiilor aduse în baza art. 287 și 152 Cod penal.

În accepțiunea Colegiului, pentru justa soluționare a acestei cauze, este imperios de a se atrage o atenție sporită la cele consemnate de apărător în cererea de recurs vizavi de mărturiile făcute de *martorul Verdeș E., martorul Bogaci D., martorul Tricolici P. și martorul Iacobina Al.*, care în opinia acestuia fundamentează prezumția de nevinovăție

de care beneficiază inculpatul.

Având în vedere cele expuse, Colegiul penal lărgit nu este convins că chestiunile asupra cărora Curtea de Apel trebuia să se pronunțe, atunci când a conchis asupra vinovăției inculpatului Vidrașco D. și, astfel, a anulat hotărârea de achitare în privința acestuia dată de către prima instanță, au fost examinate în mod corespunzător, ca o chestiune de proces echitabil, fără aprecierea directă a probelor, în particular se au în vedere declarațiile martorilor nominalizați mai sus.

Colegiul se raliază în acest sens statuărilor date de Curtea Europeană într-o cauză similară, care a stabilit că cei care au responsabilitatea de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să fie în măsură să audieze victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea declarațiilor date de aceștia (*a se vedea, per contrario, Kashlev c. Estonia, nr. 22574/08, §§ 48-50, 26 aprilie 2016*). Evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi îndeplinită, de obicei, numai prin enumerarea acestor declarații în decizie, după cum a procedat de altfel în cauza deferită judecării instanța de apel.

În lumina celor expuse, se consideră că statuarea asupra vinovăției lui Vidrașco D., fără o audiere repetată a tuturor martorilor, declarațiile cărora constituie o mărturie susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial acuzarea, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art.6 § 1 din Convenție.

Nu în ultimul rând, se atrage atenția instanței de apel asupra modalității de constatare a faptei infracționale reținute în sarcina inculpatului Vidrașco D., în particular se evidențiază că instanța a conchis asupra vinovăției ultimului precum că el:

„ ... la 22 noiembrie 2012, aproximativ la ora 01:40, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. Prieteniei nr.1 din or. Șoldănești, fără motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, i-a insultat cu cuvinte necenzurate, ... , aplicând intenționat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Pînzari A. și lui Cojocar R. ...

Tot el, la 22 noiembrie 2012, aproximativ ora 01:40, aflându-se în barul „Doina” și, ulterior, în fața acestuia, situat în str. Prieteniei nr. 1 din or. Șoldănești, în continuare, urmărind scopul producerii vătămării medii a integrității corporale și a sănătății, intenționat i-a aplicat lui Cojocar R. o lovitură cu o rangă metalică în regiunea ochiului drept, cauzându-i leziuni corporale medii.”

Ulterior, instanța de apel în pct. 21 al deciziei recurate califică faptele constatate și reținute în sarcina inculpatului în baza:

- art. 44, 287 alin. (3) Cod penal: participație simplă la huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participație simplă.

- art. 44, 152 alin. (2) lit. e) Cod penal: participație simplă la vătămarea intenționată medie a integrității corporale care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat

urmările prevăzute la art. 151, care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșite de două sau mai multe persoane, săvârșite prin participație simplă.

Potrivit dispozitivului deciziei instanței de apel, Vidrașco D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 44, 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare și art. 44, 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la 5 ani închisoare.

Prin alte cuvinte, instanța de apel l-a condamnat pe inculpat pentru comiterea celor două infracțiuni prin participație, iar în fapt a reținut că Vidrașco D. a acționat de unul singur, prin aceasta adoptând o soluție ce nu se conciliază cu baza factologică din dosar.

Conform art. 44 Cod penal, infracțiunea se consideră săvârșită cu participație simplă dacă la săvârșirea ei au participat în comun, în calitate de coautori, două sau mai multe persoane, fiecare realizând latura obiectivă a infracțiunii.

Corect în acest sens a consemnat apărătorul inculpatului că, din conținutul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, nu se constată că la comiterea infracțiunilor ar mai fi participat și alte persoane, fie ele și necunoscute sau în privința cărora urmărirea penală ar fi fost disjunsă, care ar fi realizat latura obiectivă a infracțiunii. În asemenea circumstanțe, se constată că decizia contravine dispozitivului, iar instanța de apel a admis erori grave de procedură.

Fiind consecvenți în cele expuse, se notează că, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze circumstanțele ce țin de vinovăția inculpatului cu adoptarea unor soluții motivate, or, lipsa acestora atestă vicierea procedurii penale desfășurate în privința inculpatului.

Față de cele ce preced, se impune concluzia că instanța de apel, judecând cauza, a analizat superficial circumstanțele de fapt și de drept ale acesteia și nu a pătruns în esență, formulând niște concluzii contradictorii, generale și neîntemeiate cu privire la stabilirea nevinovăției inculpatului în baza art. 44, 287 alin. (3) Cod penal și art. 44, 152 alin. (2) lit. e) Cod penal.

În aceste împrejurări, Colegiul penal lărgit consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității casării integrale a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte, legale și întemeiate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele

casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ține să remarce că, Vidrașco D. urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești, din motiv că se casează decizia instanței de apel, prin care dînsul a fost condamnat, astfel fiind în vigoare sentința de achitare, legalitatea căreia va fi verificată la rejudecarea cauzei.

În subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate toate criticele expuse de apărătorul inculpatului în cererea de recurs.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Vidrașco Denis*, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Vidrașco Denis urmează a fi eliberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedepse sau măsuri preventive în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Nicolae GORDILĂ

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Elena COVALENCO

Judecător

Iurie DIACONU

Judecător

Ion GUZUN